

Izhaja vsak torek in petek
za časa vojne.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo
uredništvu lista »Mir« v Celovec,
Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 10. do 11. ure
dopold. in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani
lista pišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

MIR

Glasilno koroških Slovencev.

Velja za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod na-
pisom: Upravništvu lista »Mir« v
Celovcu, Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se
plačuje vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 vin.
od garmond-vrste vsakokrat.

Dopisom je treba za odgovor pri-
ložiti poštno znamko.

Leto XXXIV.

Celovec, 3. aprila 1915.

Št. 27.

Blagoslovljene velikonočne praznike

našim junakom na bojišču
in vsem prijateljem želita

uredništvo in upravništvo!

Przemysl.

Zadnja »zračna poštarja« v Przemyslu.

Zadnja dva letalca, ki sta poletela v Przemysl, preden se je posadka v Przemyslu udala, in prinesla obleganim vojakom pošto, sta bila poročnik Rudolf Stanger in ognjičar Melč. Stanger, ki se je srečno povrnil zapet iz Przemysla in pod seboj opazoval razvaline razstreljenih utrd, pripoveduje o zadnjih dogodkih v Przemyslu med drugim to-le: »Dal sem se prijavit pri Nj. ekselenci, trdnjavskega poveljniku generalu inf. Kusmaneku, ki me je ljubeznivo sprejel z besedami: »Tako, torej ste le zopet tukaj!« Med pogovorom mi je general prebral oba cesarjeva telegrama, ki ju je dobila trdnjava povodom zadnjega izpada. Nepozaben mi bo trenotek, kako sem gledal pred seboj junaškega poveljnika s solzami v očeh, ko mi je rekel: »Glejte, Stanger, to je uspeh petmesečnega bojevanja ponoči in podnevi. Ni nas premagal sovražnik, lakoti smo se morali umakniti.« Skoraj so me polile solze in v grlu me je dušilo, ko mi je potem podal za slovo roko in me odslovil z besedami: »Stanger, Vi ste pač edini izmed nas, ki bo, kakor upam, prišel ven iz te trdnjave. Povejte, kaj ste vse videli tukaj, da bodo ljudje vedeli, kaj da smo trpeli, da bo-

do prepričani, da smo se do zadnjega diha bojevali in svojo dolžnost zvesto izpolnili.« Stanger se je tudi srečno povrnil, o Melču pa, ki se je že ob štirih zjutraj kljub temi dvignil, dosedaj ni ne sluha ne duha.

Kusmanek v Petrogradu.

Petrograd, 26. marca (K. u.) Petrograjska brzojavna agentura poroča: General pehote pl. Kusmanek je prispel s svojim adjutantom z brzovlakom v vozu I. razreda semkaj in se je podal v vozu, ki mu je bil dan na razpolago, v mestno poveljstvo.

Koliko je bilo vojakov v Przemyslu.

Dunaj. (K. u.) Iz vojnega časnikarskega stana se poroča:

Nasproti ruskim poročilom o padcu Przemysla naj se konstatirajo sledeči avtentični podatki: Razvaline Przemysla so bile prepuščene sovražniku na povelje brez kakega poziva ali pogajanj s sovražnikom po že davno in dobro pripravljene uničenju vsega vojnega materijala. Število moštva je znašalo zadnji teden obleganja: 44.000 mož in fanterije in artiljerije, med temi dve tretjini črnovojniških čet; odšteti je treba 10.000 mož izgube o priliki zadnjega izpada dne 19. marca; 45.000 mož na podlagi zakona o vojnih datjavah vpoklicanih in v vojaški oskrbi nahajajočih se delavcev, voznikov in konjskih hlapcev, železniškega in brzojavnega osebja; končno 28.000 bolnih in ranjenih v bolniški oskrbi.

Trdnjava je bila oborožena s 1050 topovi vseh kalibrov (velikosti), med temi večji del popolnoma zastarelih vzorcev iz leta 1861 in 1875, ki so bili sicer tudi pravočasno razstreljeni. Zadnji ruski napad v noči od 21. na 22. marca je bil zavržen, ko je bila večina topov že razstreljena, le z infanterijo in strojnimi puškami kakor tudi s pomočjo še nekaterih nerazstreljenih topov iz leta 1861.

Iz zadnjih dni obleganja.

Iz vojnega poročevalskega stana se poroča: O drugem obleganju Przemysla in o dogodkih zadnjih dni pred predajo se je izrazil ritmojster Lehman, ki je bil med posadko in je zadnji dan zapustil trdnjavo s svojim letalom, tako-le:

Pri drugem obleganju so se držali Rusi daleč stran od utrd. Trdnjava je bila le obkoljena, sicer pa z namenom, da jo izstradajo. Namesto naskokov na trdnjavo so napravili Rusi okoli utrjenega pasu v velikem loku zapoke, ki so jih teden za tednom zelo ojačili s topovi, žičnimi zaprekami itd. Rusi so se torej pripravili za obrambo proti izpadom. Uloge so bile torej zamenjane.

Izprva je štela oblegovalna (ruska) armada več kakor šest divizij, zavsni kakih 150.000 mož, potem pa je bila zmanjšana, čimbolj so utrdili oblegovalno črto. V trdnjavi je bilo kakih 130.000 ljudi.

V času od 14. do 18. decembra je ena honvedska divizija prodrla oblegovalni obroč, tedaj ko je divizija Krautwald prodrla iz Laborca doline proti Sanoku in se je približala Przemyslu. Toda zveza s Krautwaldovo divizijo se je ponesrečila, ker je bila slednja med tem odpoklicana. Izpadla četa je dobila povelje, da se povrne v trdnjavo.

Dne 18. marca je zmanjkalo zaloge živil. Obenem se je napravil izpad proti jugovzhodu. Že korakanje je pokazalo, da je moštvo upehano. Za razdaljo sedem kilometrov je potrebovalo sedem ur in veliko jih je med potom opešalo. Povsod je bila še dobra volja, a ni bilo več moči. Do smrti upehani vojniki, ki so se na cesti zgrudili, so se s težavo zravnali, če so prišli mimo oficirji, salutirali in se zopet zgrudili.

V noči od 19. do 20. marca so se začeli ruski naskoki na utrdbe, pa zaman. Še umirajoč je przemyslski lev zmagoslavno odbil napadajočega sovražnika. General Kusmanek je odredil, da se morajo vse utrdbe

Podlistek.

O Veliki noči.

Spisal Jos. Stariha.

Proti jutru je bilo. Zavzdihnila je zemlja naokoli in se sunkoma zdramila iz težkega večmesečnega sna. S svojim sunkom je zbudila griče, da so se sklonili drugi k drugemu, si pogledali v oči in se začudili, kako je mogoče, da jim je nekdo odnesel med spanjem belo zimsko kučmo, ki so si jo bili nadeli, ko je pozno pod jesen završala prva ledena sapa čez visoke grebene... In topel dih pluje od juga, veje po dolini, ob potoku in studencu prasketajo in šumi, kakor da stopa težka noga po krhkem steklu in ga drobi. Prasketanje se izgublja v daljavi, odmeva od druge strani, od tretje, zemlja se umiva, se češe in si snaži ter pripravlja šareno obleko za veliki praznik svojega vstajenja. Valčki ne pomišljajo več, v kolo se zavrtje, zapoje pesem že davno pogrešano, težko pričakovano. Začudene se ozro po njih jelske ob bregovih s svojimi drobnimi napenjajočimi očesci, veselo strešajo svoje kožuščke napihnjene mačice starih, nizko se klanjajočih vrb, da pada in siplje nanje droben zlat dežek iz zlatega oblaka. Izpod nizkih brežin zatrobijo prve tro-

bentice, med grmovjem zazvone zvončki od vseh strani. Od juga odnekod prihaja, rahlo se ziblje vzduh kakor bi ga premikali milijoni lahkih ptičjih kril, plujočih pod sivkastimi, zlatoobobljenimi oblaki, kakor bi se bližali tropi pisanih metuljev in iskali, kam da posedejo...

Iz oblakov se siplje zlato po okolici, se vali dalje kakor veletok, bezeg za plotom si mane oči, ščinkovec na vrtu poje veselo alelujo. Iz stolpov se glase zvonovi in dramijo ter kličejo k vstajenju. Glave se dvigajo kvišku, prsi se širijo in noge so lahke kakor vrtalka... Vse kakor nekdanj, kakor v davnih prošlih časih... kakor bi se ne bilo zgodilo nič posebnega v tem času odkar je zaspala zemlja, pa do sedaj, ko se je na novo prebudila. Nič posebnega, nič čudnega in nič nevsakdanjega... Kam se je vse poizgubilo, kar se je zgodilo žalostnega?... Zemlja je popila morje krvi, a reke in potoki, iz nje izviraajoči, so čisti kakor ribje oko... dan in noč je vhažala vanjo smrt skozi duri in vrata, skozi okna in skozi vsako razo, a iz teh neskončnih smrtnih dvoran pluje življenje, in smrti ni nikjer in nikjer žalosti... Smrti ni, kjer kipi pomlad, žalosti ni, kjer je razumevanje pomladi. Iz smrti vstajenje, v vstajenju novo življenje in daleč zadaj bridkost in trpljenje. In zato so čisti studenci in potoki in reke, zato se ne pretaka po njih strugah kri in ne plove na njih površju smrt...

Večeri se, solnce je zašlo za zapadne gore, velik zlatordeč kolobar še blešči nad vrhovi. Viški še skoro golih dreves silijo visoko proti nebu, veje se iztezajo kvišku kakor izpite in izmučene delavske roke. Visoko gori na konec mladike je sedel kos, njegov voščenorumeni kljun se sveti oddaleč, njegova pesem se izliva iz ozkega grla kakor žuboreči potok, da se hrepeneče ozirajo tja gori človeške oči, da se koprneče nastavljajo ušesa. Še nikdar ni pel tako čudovito mehko, tako čudovito čisto in v srce segajoče kakor poje nocoj... Počasi ugaša večerna zarja na zahodu, visoko gori zablešči prva zvezda... pomladen večer pada na pojočo zemljo...

Nekaj se giblje na prostoru pred vaško cerkvijo, se gnete okoli lipe. Po glavni cesti in po stranskih potih prihajajo ljudje drug za drugim, iz doline navzgor, z gore navzdol. Ni mladih mož letos med njimi, večinoma so sključeni starci in otroci, a toliko več je žensk, mlajših in starejših. Toda danes ne šumi in ne vrši kakor je šumelo in vršalo še lansko leto, starem se ne ljubi govoriti, otroci gledajo plašno in se stiskajo k materam, a ženske se pogovarjajo tiho, skoro šepetajoče. Nekaj leži nad vsemi... ni jih človeških sil, ki bi odvalile ta težak kamen od njih ječečih in tesnih prsi...

Pod lipo se giblje kakor v mravljišču, v zvoniku zazvoni veselo, kakor v nekdanjih časih, stari cerkvenik potrka in z njim

in predutrdbe držati do 22. marca ob petih zjutraj, potem naj se infanterija umakne in naj se začne z razstreljevanjem utrdb in vseh vojaških poslopij. In tako se je tudi zgodilo. Do 22. marca ob petih zjutraj so bili vsi ruski naskoki odbiti, sovražnik naj najde le še grob, ki ga nihče ne brani. Od 19. do 22. marca so bili strašni boji.

V noči od 21. na 22. marca je bilo prebivalstvo odvedeno na varno iz hiš, ki jim je pretela nevarnost od razstreljevanja. Večji del se je zbral na Tatarskem griču. Ruski ujetniki, kakih 2000, so bili na gradu postavljeni v vrste. Ob petih je bila pognana v zrak utrdba XI, steber dima in ognja se je dvignil 400 metrov visoko in zemlja se je stresla. Ruska infanterija je prestrašena v boju prenehala in se umaknila. Takoj je umolknila tudi polovica ruske artiljerije. Eksplozija je sledila eksploziji, dokler niso postale vse utrdbe groblja razvaline.

Infanterija se je med tem umaknila in je razbila puške. Topovi so bili razstreljeni. Trideset centimeterski možnarji s polovico naboja in z zamašenjem s peskovimi vrečami. Nazadnje so bili le še topovi vzorca 1861 v boju. Ti niso bili izstreljeni, ampak so z utrdbami vred zleteli v zrak.

Na razvalinah utrdb se je prikazal po 1 častnik z nosilcem bele zastave. Imeli so povelje, da naznanijo sovražniku: Njega eks-celencia trdnjavski poveljnik vsled pomanjkanja živil ne more več držati trdnjave in prepušča vse drugo viteštvu sovražnikov. Od letal je bilo rešeno le eno; dva druga s podčastniki sta morala doli na zemljo pri sovražnikih, ravnotako štiri baloni z deseti-mi gospodi. Lehmanovo letalo s poročnikom Stangerjem je srečno odletelo.

Trdnjava je bila branjena od vseh narodov Avstro-Ogrske, disciplina je bila izborna. Zadnje dni je bilo v bolnišnicah 28.000 bolnikov; vsled pomanjkanja in naporov je zadnji teden umrlo vsak dan po 200 mož. Przemysl je padel častno.

Z bojišč.

Srditi boji v Karpatih.

Dunaj, 29. marca. (K. u.) Uradno se razglašajo: 29. marca 1915. Boji v Karpatih se nadaljujejo. Včeraj od Rusov proti višinam vzhodno od Banyavölgyja podvzet napad je bil po večurnem boju z velikimi izgubami za sovražnika odbit.

Polki četrte kavalerijske divizije so se, kakor v prejšnjih bojih čete prve črnovojniške infanterijske brigade, zgledebo bojevale. Ponovni močnejši sovražni sunki so bili od njih krvavo odbiti.

Severno od prelaza Uzsok so se ponočni napadi Rusov izjalovili v učinkujočem ognju naših postojank.

dva strežnika. Le tako, le tako... le še, da se pregluši žalost, da se dvignejo misli od prahu... le še, mlada prijateljca, naj vama ne omagajo roke, da tam spodaj ne omagajo srca... le še... tako...

In zvonovi pojo... pojo...

Pred oltar stopi župnik, dolgi zlatopretekani pluviale mu sega skoro do tal, nekaj nepojmljivega plove okoli njegove častitljive sive glave, praznični mir visi na njegovem čelu. Njegovo oko se za hipec zamisli po zbrani množici, roke odpro knjigo in njegov glas zazveni po božjem hramu:

»Quadragesima annos proximus fui in deserto generationi huic...«

Zganejo se v tem hipu njegove misli, prej še tako omahljive, in se utrdijo.

»O Bog, štirideset let si vodil svoje ljudstvo... tudi teh svojih ne zapustiš v času njihovih bridkosti in jih popelješ iz teh grozot v svetlobo...«

In poln zaupanja je njegov glas, poln svetlobe božji hram...

Dvignejo se bandera, zatrepeče v lučih srebro in zlato, zvončki zvončkljajo, pevci zapoje »Odprt je grob in kamen proč«, ljudstvo pritegne... nad bleščečo monštranco nad župnikovo sivo glavo se ziblje nebo... procesija se počasi pomika iz cerkve, zavije okoli lipe, se vije po vasi mimo razsvetljenih nizkih oken, mimo čisto pometenih pragov, tja ven po ozki poti ob zeleno poganja-

Na fronti v južnovzhodni Galiciji topovski boj. Ruske čete, ki so udarile preko Dnjestra vzhodno od Zaleszczykega, so bile po hudem boju vržene nazaj čez reko.

Na Rusko Poljskem in v zapadni Galiciji mestoma topovski boj. Ruski ponočni napad ob Loscsini na Poljskem se je popolnoma ponesrečil.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Nemško uradno poročilo.

Berolin, 29. marca. Veliki glavni stan, 29. marca 1915.

Zapadno bojišče.

Na celi zapadni fronti je potekel dan precej mirno, le v Argonskem lesu in na Lotarinškem so se vršili mali, za nas uspešni boji.

Generaloberst pl. Kluck je bil pri pregledovanju sprednjih postojank svoje armade s šrapnelom lahko ranjen. Počuti se zadovoljno.

Vzhodno bojišče.

Tauroggen so naše čete zavzele v naskoku. 300 Rusov so ujele.

Ob železnici Wirballen-Kovno se je pri Pilviski ruski napad ponesrečil z največjimi izgubami. Pri Krasnopolu smo ujeli nad 1000 Rusov, med njimi en škadron gardnih ulancev s konji in zaplenili pet strojnih pušk.

Ruski napad severozapadno od Ciechanovega je bil odbit.

Najvišje armadno vodstvo.

Položaj na bojišču.

Glavni boji se vršijo v Karpatih. To so najhujši boji, kar jih je bilo tekom vojne sploh in tudi tukaj se kaže, da je naša armada prevzela najtežji, četudi ne najhvaležnejši del vojne na svoje rame ter ga z nepopisnim junaštvom vzdržuje. S takimi naravnimi velikanskimi težavami se še nobena armada ni imela boriti kakor naša v Karpatih, pa bi jih tudi nobena druga ne zmaga kakor naša, ki je ravno v teh, deloma prav uspešnih bojih dokazala čudovito, naravnost železno vztrajnost in junaštvo. Zgodovina bo to, kar v tej vojni na severnem bojišču vrši naša slavna armada, vse drugače znala presoditi in ceniti, kakor pa dela to včasih naša javnost, ki so le po vidnih uspehih, zapisanih na papirju, ne pa po posebno težavnih okoliščinah, v katerih se je morala ves čas boriti naša armada.

Uradno poročilo pravi, da je naša armada silne ruske napade pri Banyavölgyju in severno od prelaza Uzsok z velikim junaštvom odbila. Zdi se, da bi radi Rusi tu za vsako ceno prodrli na Ogrsko, kar se jim pa ni posrečilo.

Kako je sedaj v Srbiji.

»Tagespost« je objavila pismo iz Soluna, v katerem pravi med drugim: »Angleški

jočih žitnih njivah, ob travnikih, k novemu življenju vstajajočih... Mrak se spušča vedno niže, zvonovi polnijo dolino, njih glasovi segajo do tretje vasi, se mešajo s sosednjimi in se izlivajo v eno samo veliko pesem, pesem odrešenja...

»Otroci so, ki nosijo danes nebo,« pošepne Malikova Hanca svoji sosedki Metki Novakovi.

Metka jo pogleda od strani, razume jo.

»Lani ga je nosil Francelj, Hanca.«

Hanca prikima.

»Bog ve, kje je sedaj?« vpraša Metka.

»Ali nič ne piše?«

Hanca se strese.

»Ne govori va o njem sedaj... v tem trenutku... ampak težko mi je vseeno, Metka...«

»Še se vrne, Hanca... zaupaj...«

Zvončki zvončkljajo, procesija se obrne...

»Kdo nosi Kristusa?« vpraša Mejakovka Tinčkovka. »Ne razločujem prav, oči so mi nekam opešale zadnje čase...«

»Izjokala si jih je,« si misli Tinčkovka, a glasno pravi:

»I kdo?... Menda bo Razboršekov... ne poda se mu tako kakor se je Tvojemu Tonetu... Oj, ta je hodil kakor kralj... kakor kralj... prav kakor župnik... in sedaj... sedaj...«

Mejakovka stisne ustna in pogleda v tla. Debela solza ji zablešči v očesu, se utrne in

in francoski parniki so pripeljali zopet več sto ton municije; potem topove, letala, motorne čolne, moko, premog, uniforme, čevlje, konzerve, obveze in zdravila. Francoski in angleški letalci so odšli v Niš in Belgrad in srbska vlada je bila prisiljena, da ustavi v deželi osebni promet, da morejo obvladati te velikanske transporte. Grška vlada pušča vsak transport neovirano, in tako je pač pričakovati, da se bo Srbija kar naprej krepila.

Artiljerijski boji ob Donavi in Savi.

Budimpešta. (Cenz.) »Budapester Korrespondenz« poroča iz Sofije: Dne 16. marca se je po oficelnem poročilu, izdanem v Nišu, vršil topovski boj med Belgradom in Zemunom; sovražnik je streljal samo s topovi velikega kalibra.

Obenem se je začelo proti našim postojankam hudo artiljerijsko streljanje pri Oršovi; vsled tega je bilo poškodovanih več ladij, ki so stale pred Adakaleh, in potopljen en most.

Istega dne ob 8. uri zvečer je sovražnik začel streljati s topovi od Smederevega (Semenrije). Večje škode nikjer ni bilo.

Junakom čast!

Kodanj. Petrograjski »Invalid« poroča: Vrhovni poveljnik je izdal povelje, da se naj ne pusti sablje samo poveljniku trdnjave Przemysl, ampak tudi oficirjem njegovega štaba.

Japonska nadaljuje priprave.

Berolin. »Hamburger Fremdenblatt« poroča iz Kodanja: Po nekem telegramu »Novoje Vremja« iz Pekinga je japonsko poslaništvo pozvalo japonske državljane, da zapustijo Kitajsko.

Milan. »Corriere della sera« poroča iz Tokia: Prevažanja čet na Koreo in v Šantung se kljub severnoamerikanskemu protestu nadaljujejo.

Turki se utrjujejo.

Zeneva. Iz Aten se poroča, da Turki utrjujejo črto Makrikä - Lüle Burgas, da se zavarujejo zoper vsak eventualni napad od strani Bolgarije. Težka artiljerija da je na potu iz Carigrada proti Terkosu ob obali Črnega morja. (To vest podajemo z največjo rezervo.)

General Pau v Sofiji.

Sofija, 27. marca. (K. u.) Kralj je sprejel danes v avdijenci generala Pau.

Pau odpotoval v Niš.

Sofija, 27. marca. (Agence tel. bul.) General Pau je odpotoval v Niš.

Kaj pravi von der Goltz paša.

Feldmaršal von der Goltz se je izrazil o položaju v Carigradu in Dardanelah nasproti poročevalcu bukareškega lista Adevurul tako-le: Dejstvo, da sem ravno sedaj

pade v prah, težka in svetla kakor bi padla zvezda...

Tonetove roke, ki so lansko leto nosile Izveličarja, trohne v daljni ruski zemlji... njegovi štirje otroci se zaman ozirajo in ga iščejo po kotih, po hlevih, po dvorišču in po vrtu in njivah...

In tudi drugih je vmes med množico, ki vprašujejo, a ne dobe odgovora, ki vidijo med navzočimi tudi one, ki jih ni, tudi one, ki jih nikdar več ne bo... nikdar več...

Župnik stopa počasi, pesmi se glasijo, zvonovi bučijo, v hladnem vetriču plapolajo bandera... oddaleč se že zopet zasveti cerkev... vrata so odprta na stežaj...

Ljudstvo kleči na tleh, nizko so sklonjene glave...

Po cerkvi se razlegne župnikov tresoč glas:

»Te Deum laudamus...«

Orgle bučijo... kvišku se dviga kadilo...

Ob odprtem božjem grobu stojita angela, njiju bela obleka se sveti, svetita se jasna otroška obraza... njiju trobenti bučita:

»In tako vstanejo enkrat tudi oni, ki jih danes zastonj iščejo vaše oči... zatorej glave kvišku... in aleluja!«

Ljudstvo se siplje mimo... se križa... in vre proti izhodu. Mir je legel na zemljo... mir in uteha lega na srca...

odpotoval iz Carigrada, je znamenje, da ni nobene nevarnosti. Turki so bili prepričani, da se bo napad mornarice zaveznikov na Dardanele ponesrečil. Uspeh je pa prekosil pričakovanje, ker je bil pridobljen od najslabših utrd ob ožini izven polja min. Nov napad zavezne mornarice brez istočasnega izkrcanja čet ni verjeten. Pa tudi na to je Turčija pripravljena, ker bo v krajih, ki pridejo v poštev, imela pripravljeno veliko armado. Nasproti vestem o pomanjkanju municije se je von der Goltz izrazil, da Turčija nima samo precejšnje množine municije v zalogi, ampak da tudi sama izdeluje municijo.

Nemški odgovor na Greyjev govor.

Berlin, (Kor. ur.) »Norddeutsche Allgemeine Zeitung« piše k zadnjemu govoru angleškega zunanjega ministra:

Besede, ki se jih je posluževal Grey, delajo gotovo malo časti njegovemu dobremu okusu in odgovarjajo čisto načinu, s katerim so tudi drugi angleški ministri po izbruhu vojne skušali braniti slabo stvar z visoko donečimi besedami.

List zavrača nato podrobno Greyjevo trditev, da je prišlo do vojne le vsled tega, ker je bil odklonjen angleški predlog, da naj se avstrijsko-srbski spor predloži konferenci velesil ali pa haaškemu rzsodišču. List povdarja vnovič, da je Nemčija odklonila konferenčni predlog le radi tega, ker je šlo zgolj za zadevo, ki se je tikala samo obeh prizadetih držav in bi bilo proti časti avstrijskega zaveznika, da bi bile njene obrambne odredbe proti zločinom male sosednje države odvisne od dovoljenja neudeleženih velesil. Vrh tega bi se Nemčija, če bi privolila v angleški predlog, izpostavila nevarnosti, da bi imela na vzhodni meji nenkrat pred seboj ogromno rusko premoč.

List izvaja dalje, da je bilo angleški vladi pač dobro znano, da je Rusija po svojih diplomatskih zastopnikih in neoficialnih vseslovanskih agentih hujskala Srbijo proti Avstriji že več let in opozarja potem na poizkuse nemške vlade, da bi došlo do direktnega sporazuma med Rusijo in Avstrijo, kar je celo Grey sam priznal še kot najboljšo razrešitev, ne da bi na drugi strani sam kaj pripomogel h dosegi namena. Pač pa je s tem, da je namignil francoskemu poslaniku, da bi stopila Anglija v slučaju, če bi prišlo do evropske vojne, na stran Francije, še vtil olje v plamen.

Značilno je, da Grey dejstva mobilizacije cele ruske armade v svojem govoru sploh ni omenil, kakor tudi ne dejstva, da je Nemčija pozvala Rusijo, da naj ustavi mobilizacijo, s čemer bi bilo mogoče preprečiti vojno in da je Rusija to zahtevo odklonila. Anglija je ponovno zagotavljala, da ne bo podpirala nobenega napada na Nemčijo. Kako vrednost ima to zagotovilo, kaže sedanja angleška udeležba v vojni in to kljub dalekosežnim nemškim izjavam glede Francije in Belgije za slučaj, če bi bila vojna z Rusijo neizogibna. Te izjave, ki kažejo jasno, da Nemčija ni imela nobenih napadalnih stremeljenj proti Franciji in Belgiji, Angliji niso bile všeč in so ji došle nepričakovano. Nemčija ni nikdar zahtevala od Anglije, da bi ostala nevtralna tudi v slučaju kake od Nemčije napovedane vojne. Grey je nasprotno zavrnil dolgoletna nemška prizadevanja glede sporazuma z Anglijo in je stremel le za tem, da se postavi z rusko-francosko-angleško zvezo Nemčiji protiutež.

Pred angleškim parlamentom je angleški minister vedno zatajeval tajne dogovore s Francijo in Rusijo. Ti dogovori dokazujejo, kako dalekosežne priprave je pripravljala Anglija s svojimi zavezniki za sedanjo uničevalno vojno proti Nemčiji. Nemške odredbe so pomenile le obrambo proti grozečemu napadu. Nemčija in Avstrija ste edini velesili, ki tekom zadnjih 44 let niso zgrabili za orožje.

»Norddeutsche Allgemeine Zeitung« podarja še enkrat, da je Nemčija garantirala nedotaknjenost Belgije. Če je bila Belgija zapletena v vojno, je odgovoren za to predvsem Grey, ker je pozval Belgijo, da naj se upre vходу nemških čet, dočim je belgijski kralj prosil samo za diplomatsko posredovanje v svrhu varovanja nedotaknjenosti belgijske države, kar je jasno razvidno iz

dokumentov angleške modre knjige. Angleškemu narodu, angleški vladi in svojemu lastnemu narodu, ki je zagrešil grozodejstva celo na nemških ranjencih, se ima zahvaliti Belgija za svojo usodo. Oškodovanci se bodo morali svoječasno obrniti na Anglijo, ne pa na Nemčijo.

Grey zatrjuje končno, da stremi Nemčija po gospodstvu nad narodi kontinenta, ne da jim prinese svobodo, ampak da jih zaslužnji.

Nemški narod se bojuje za dve stvari; narod bide vsiljeni mu boj v svrhu ohranitve neodvisnosti in proti uničenju, ki mu je grozilo od strani Anglije. Bojuje pa se tudi za idealen cilj v interesu celega sveta; bojuje se za svobodo, čast in osvoboditev narodov, posebno še malih in slabotnih držav iz nasilnega gospostva angleškega brodojva.

Pismo vojnega kurata na matere in otroke.

Neki vojni kurat je pisal z bojišča to-le pismo:

Neprestano grmijo topovi, ko pišem te-le vrstice. Okrog mene ležijo vojne žrtve, kljub trpljenju tako potrpežljivo in udano. Tupatam se kateri strese, če udari narastejo kakor ob nevihti. Ta in oni obraz dobiva vedno bolj barvo, ki naznanja smrt. Tam v kotu leži takšen. Danes zjutraj sem zanj pisal zadnje njegovo pismo na njegovo ženo in njegove otroke. Ko bodo prejeli pismo, očeta že ne bo več. Naj bi ne pozabili njegovih zadnjih opominov. »Ljuba žena!« — tako je narekoval pismo — »skrbi za otroke, ko me ne bo več. Vzgakaj jih tako, da bodo postali pošteni ljudje. Jaz jim nisem vsikdar dajal lepega vzgleda. Povej jim, da je oče nazadnje veliko molil. Tudi za vas. In da ne bom nehal za vas prositi, če me ljubi Bog vzame v nebesa. Ljuba žena! V sili je vsak lahko vesel, da ni Boga čisto izgubil. Povej to otrokom in se sama ravnaj po tem. Marsikaj boš morala pri otrokih popraviti, kar sva prej zamudila. Naj ob nedeljah ne gredó več sami v cerkev. Hodi ti ž njimi. Molite tudi vsak večer za očeta...«

Koliko je mož in očetov na bojišču, ki ravnotako mislijo in bi ravnotako radi pisali, ko bi mogli!

Dnevne novice in dopisi.

Vojni kurat č. g. Andrej Truppe stopi iz aktivne službe in se povrne kot kn. škof. dvorni kaplan zopet v Celovec.

Knez Thun stopil v pokoj. Cesarski namestnik na Češkem knez Franc Thun je zavoljo očesne bolezni stopil v pokoj. Cesar mu je izrekel za njegovo delovanje svojo zahvalo in mu podelil v znak nadaljne naklonjenosti briljante k velikemu križu sv. Štefanovega reda. Za njegovega naslednika je imenovan grof Coudnhove, deželni predsednik Šlezije. Za deželnega predsednika Šlezije je pa imenovan Adalbert baron Wiedmann, dosedaj politični uradnik v Šleziji.

Zavoljo napačne napovedi pri prošnji za podporo je naznanjena pri okrajnem sodišču v Trgu neka Rozina Drolle.

Prijet dezertter. Orožniki so prijeli vojaškega begunca Ulrika Krametterja od 9. top. p. in ga izročili vojaški postajni straži v Celovcu.

Dva divja lovca. Orožniki so aretirali dne 23. in 25. dva divja lovca, laškega podanika Linis Peresuttija in kmečkega fanta Gabrijela Erneja, ker sta kot divja lovca streljala divjačino v revirju celovške lovske družbe in v revirju občine Glanhofen. Za Jakobom Steinwenderjem, ki ju je pri divjem lovu zasačil, sta streljala. Izročili so ju okrajnemu sodišču v Trgu.

Odlikovani Slovenci. Zlato hrabrostno svetinjo je dobil praporščak v rezervi pešpolka št. 79 Ivan Koser. Srebrno hrabrostno svetinjo 1. razreda so dobili: infanterista 7. pešpolka Peter Golob in Lenard Podkornik; četovodja 17. pešpolka I. Mertelj, narednika 87. pešpolka Ferdinand Šilih in Karol Sušec, oficirski sluga 87. pešpolka Ignacij Vojsk, nadlovec Mihael Podlesnik, četovodji Josip Maček in Karol Klanjšček ter voditelja patrolj Anton Kokalj in Ivan Tomše, vsi od lovskega bataljona št. 7; štabni narednik

Vinko Rebec in lovca Ivan Gabršček in Franc Vuk, lovskega bataljona št. 20.

Vse nemško - liberalne stranke na Nižje - Avstrijskem so se združile zadnje dni v nemškonacionalno stranko na Nižje - Avstrijskem. Za načelnika nove organizacije je bil soglasno izvoljen državni poslanec Wedra. Tako poročajo nemški dnevnik.

Nič več žemelj. Nižjeavstrijski namestnik je prepovedal peko žemelj, ampak je dovolil le peko kruha in štruc z najmanjšo težo 280 gramov. Napravljene morajo biti tako, da se lahko razdelijo na štiri dele. Za 70 gramov ne sme biti cena višja nego 4 vinarje.

Kako znajo Madjari skrbeti zase. »Edinost« poroča: Kakor čitamo v hrvatskih listih, je izšla vojna zapoved, ki odreja, da se že potrjenim enoletnim prostovoljcem letnikov 1895 in 1896 in vojnim prostovoljcem letnika 1891, ki so imeli nastopiti vojno službo dne 1. oziroma 15. marca, odloži ta rok do 15. aprila. Ta odlok velja tudi za tiste prostovoljce, ki še obiskujejo šolsko leto. Ta odredba pa ne velja za dobrovoljce, pristojne v Hrvatski in Slavoniji. Tako določa vojna zapoved. Hrvatska »Obrana« pripominja: Po tej odredbi ima madjarska šolska mladina to ugodnost, da bo mogla za mesec oziroma mesec in pol kasneje nastopiti aktivno vojno službo. Dobro bi bilo, da se javnosti razjasni to neenako postopanje.

Število galiških beguncev. Poljski narodni odbor poroča na podlagi uradnih in zasebnih poročil, da je na Dunaju 150.000 galiških beguncev, v ostali Nižje - Avstrijski 25.000, na Zgornje - Avstrijskem 22.000, na Štajerskem 30.000, na Koroškem 10.000, na Solnograškem 3000, na Tirolskem 2000, na Kranjskem 4000, na Češkem 115.000, na Moravskem 35.000, v Šleziji 5000. Če se prišteje še gališke begunce, ki so na Ogrskem — kjer jih pa ni veliko — in drugod, jih bo morda kakih 500.000, med njimi kakih 250 tisoč Poljakov, kakih 220.000 Judov in kakih 30.000 Rusinov.

Junaška deklica iz Rava-Ruske, Roza Zenoh, ki je bila na severnem bojišču od šrapnela hudo ranjena v nogo, je pred nekaj dnevi ozdravljena zapustila bolnišnico. Ima umetno nogo, ki jo ji je podaril cesar, in jo je po cesarjevem naročilu modeliral v bolnišnici podobar Kassin. Umetnik izdeluje sedaj kip, ki predstavlja deklico v trenutku, ko podaje nekemu ranjencu krepčila.

Srečke »Slovenske Straže« so že razposlane po prodajalnah in trafikah. Časten uspeh te loterije je častna zadeva Slovencev — zato kupite srečke takoj! Srečka stane samo 1 krono, vrednost dobitkov 20.000 K. V težkih časih ne zabite domovine!

Št. Ilj ob Dravi. Poslovili so se od nas vlč. g. župnik Janez Schmeditz, ki so dobili župnijo Poreče od jezera. Župljani smo jim hvaležni, da so uvedli pri nas prelepo bratovščino presv. Srca Jezusovega, oskrbeli lep kip Jezusovega Srca, nov križev pot in uro na zvoniku. Za ta trud jim izrekamo farani iskreno zahvalo in jim želimo na novi župniji vse najboljše.

Globasnica. (Občni zbor, igra.) Dne 5. aprila 1915, t. j. na velikonočni ponedeljek popoldne ob 3. uri ima tukajšnje izobraževalno društvo svoj občni zbor, pri katerem bo igrala tukajšnja Marijina Družba lepo in času primerno igro: »Junaška deklica« (Devica Orleanska). Čisti dobiček se bo dal za pomožni fond za vdove vseh vojakov. — Z ozirom na patriotski namen se vabi k obilni udeležbi! Načelstvo.

Seznam izgub št. 146.

Kratice: m. = mrtev; v. j. = vojni ujetnik. Kjer ni pri imenu nobenega dostavka, je dotičnik ranjen.

1. Domobranski polk št. 4.

Častniki:

Artweger Josip, rez. praporščak; Bernhart Joakim, dr., rez. poroč.; Blumtritt Alfred, rezerv. kadet; Buresch Eduard, dr., poroč. v evid.; Defrer Adalbert, dr. fil., rez. prap.; Deniflee Deziderij, major, v. j.; Eckhardt pl. Eckhardtsburg, stot.; Erjavec Alojzij, rez. kadet; Felfernig Gustav, dr., rez. por.; Feltl Jaromir, rez. poroč.; Figura Artur pl., stot., v. j.; Frobacher Rihard, nadporočnik, v. j.; Gerstmann Josip, nadpor.; Horn Gustav, prap.; Hudetz Alfonz, nadp.;

Iglar Beno, poroč.; Isopp Hans, prapor.; Jilek Franc, nadp., m.; Kikal Josip, stot.; Knopper Miroslav, por.; Kúdrna Josip, rez. kadet; Kurzthaler Hans, rez. por.; Leitenberger Oliviero, rez. prap.; Löffler Ernst, rez. prap.; Lučovnik Franc, rez. kad.; Mahr Franc, por., m.; Manak Josip, poroč.; Milač Ivan, rez. prap.; Müller Miroslav, stot.; Müller Makso, rez. prap.; Opl Egbert, rez. kadet; Pietzsch Franc, poroč., v. j.; Powalatz Karel, nadpor.; Preitzler Josip, poroč., m.; Pribyl Rihard, por.; Pušnik Joakim, rez. kadet; Raahl pl. Hauenfreienstein Emil, major; Radocha Štefan, rez. kad.; Rizzoli pl. Goldenstern Franc, nadpor., m.; Schalker Rajko, rez. nadp.; Schell Henrik, rez. por.; Andrej Schmidt, rez. prap.; Schmölzer Josip Mir., rez. prap.; Schubert Hellmut, prap.; Schwarz Artur, dr., rez. poroč.; Scmarek Oskar, por.; Skerbinšek Emil, rez. poroč.; Straff Alojz, rez. prap.; Ulčakar Samuel, rez. kad.; Unterreiner Jurij, rez. prap.; Villingner Josip, rez. por.; Weyr Cezar, dr., pl.; Wimmer Rudolf, poroč., m.

Moštvo.

Albrecht Juri, četov., m.; Arbeiter Tomaž, nad. rez., m.; Assinger Matej, nad. rez.; Bär Žiga, korp.; Bartoli Orest, nad. rez., m.; Bister Juri, nad. rez.; Blagotinšek Franc, nad. rez., m.; Brauchart Jakob, korp., m.; Bresmer Anton, inf.; Brodt Hermann, inf., m.; Buchacher Ivan, vodnik tov. živine, m.; Burjak Franc, vodnik tov. živine, m.; Čermak Tomaž, inf., m.; Černic Mihajl, inf.; Dalmatiner Izidor, tit. nared., m.; Delalut Matija, inf., m.; Drack Krištof, inf., m.; Drumbl Ivan, nad. rez.; Egger Jožef, nad. rez., m.; Enzi Jakob, korp., m.; Enzi Roman, inf., m.; Erlacher Filip, inf., m.; Errat Franc, četov., m.; Fajhter Mihajl, nad. rez., m.; Feistritzer Ivan, inf.; Fleischhacker Karel, vodnik tov. živ., m.; Fritzl Pankracij, inf., m.; Gaggl Ivan, četov., v. j.; Glanzer legit. Egger Mihajl, tit. četov.; Glanznik Peter, inf.; Gračner Anton, inf., m.; Grajner Franc, inf. v. j.; Granitzer Ivan Franc, nad. rez., m.; Grudnik Ivan, nad. rez., v. j.; Guttman Oskar Franc, nad. rez., m.; Hanžur Karel, četov., m.; Harlieb Josip, inf., m.; Heinrich Ivan, inf., m.; Hermanik Ivan, inf., m.; Hochkircher Oswald, inf.; Horn Ivan, korp., m.; Hrast Alojz, nad. rez., m.; Huber Peter, inf., m.; Jeglič Alojz, inf.; Jerdla Tomaž, nad. rez., v. j.; Jeseničnik Josip, korp., m.; Kač Edvard, korp., v. j.; Kanecjan Jakob, inf., m.; Kircher Martin, nad. rez., m.; Klein Rajko, nad. rez.; Klimbacher Karel, nad. rez.; Knapič Lovrenc, inf., m.; Köchl Ivan, inf., m.; Koller Valentin, inf., m.; Koller Valentin, inf., m.; Köppl Karel, nad. rez., m.; Koren Josip, nad. rez., m.; Korošec Franc, nad. rez.; Korošic Franc, inf., m.; Kotnik Gašper, nad. rez., m.; Kotnik Gašper, nad. rez., m.; Kovačič Franc II, inf., m.; Kraut Anton, nad. rez.; Krenn Ivan II, korp., m.; Kreuzer Simon, nad. rez., m.; Kritz Ivan, inf., m.; Kropfič Josip, inf., m.; Kulnik Pavel, inf., m.; Kurz Franc, inf., v. j.; Kutin Ernst Oton, inf., m.; Lackner Peter, inf., m.; Lackner Mat., nad. rez.; Lager Karel, inf., m.; Lašin Josip, nad. rez., v. j.; Lebic Jakob, inf.; Legat Hubert, inf., m.; Lesjak Franc, nad. rez., m.; Letnik Martin, inf., m.; Leser Ivan, nad. rez.; Likar Alojz, inf., m.; Lube Ivan, inf., m.; Mekol Ferdo, frajt., m.; Marec Alojz, nad. rez.; Martinc Franc, stot. hornist, v. j.; Maurer Valentin, fr., m.; Medik Rudolf, inf., m.; Meierhofer Josip, inf., m.; Mikuš Rudolf, nad. rez., m.; Mirnik Blaž, inf., m.; Mišbichler Adalbert, nad. rez.; Mitterberger Josip, inf., v. j.; Mozer Alojz, inf., m.; Nowotny Vaclav, inf., m.; Nusser J., inf., m.; Obernosterer Mihajl, n. rez., m.; Obersteiner Kon., inf., m.; Ogris Iv.,

inf., v. j.; Qitzinger Mihajl, korp., v. j.; Oslovnik Franc, korp., m.; Pačnik Franc, inf., m.; Pammer Jakob, nad. rez., m.; Perkonig Hermann, inf., m.; Perše Simon, nad. rez., m.; Pečnik Lavrencij, nad. rez., m.; Pec Roland, inf., m.; Pfajfar Josip, nad. rez., m.; Pichler Ambrož, nad. rez.; Pichlkastner Franc, inf., m.; Pirc Ivan, inf., m.; Pirker Oswald, nad. rez.; Pišek Mihajl, inf., m.; Plaš Lovrenc, nad. rez.; Pleš Alojz, inf., m.; Podlesnik Makso, četov., m.; Poročnik Franc, nad. rez., m.; Preimeš Jurij, nad. rez.; Preißl Peter, nad. rez., v. j.; Prelogar Alojz, inf., m.; Prešiček Franc, inf., m.; Prosenjak Peter, inf., m.; Ptaček Josip, inf., m.; Puc Ivan, inf., v. j.; Pucker Jakob, nad. rez.; Pugelj Matej, nad. rez., m.; Pürschitz Peter, inf., m.; Querch Dietrich, inf., m.; Rainer Franc, nad. rez., m.; Rainer Josip II, nad. rez., m.; Rakuš Ivan, inf., m.; Rasin Ign. Mihajl, inf., m.; Regenfelder Roman, vodnik tov. živ., m.; Regner Ivan, nared., m.; Reßmann Ivan, korp., m.; Rieder Jurij, nad. rez., m.; Rießmaul Ivan, nad. rez., m.; Rinner Tomaž, nad. rez., m.; Rogin Franc, inf., m.; Rožič Jurij, inf.; Sadilek Avgust, inf., m.; Schicher Karel, inf., m.; Schlatter Julij Viljem, inf., m.; Schleicher Josip, nad. rez., pogrešan; Schneider Simon, inf., m.; Schögl Peter, nared., m.; Schritteser Ivan, nad. rez.; Schuster Peter, inf., m.; Schwager Rupert, korp., m.; Schwager Oswald, nad. rez., m.; Senger Leonard, nad. rez.; Seyringer Ivan, inf., m.; Sfiligoj Gvidon, inf., m.; Sigur Luigi, inf., (Trst) m.; Slokar Mihajl, inf., m.; Smukovec Ivan, inf., m.; Stabentheiner Josip, nared., m.; Staber Karel, četovodja; Stallhofer Peter, nad. rez., m.; Starzacher Bogomir, korp., m.; Stelzl Ivan, vodnik tov. živ., m.; Stern Viljem, nad. rez., m.; Starnik Josip, korp., m.; Stornik Jakob, nad. rez.; Strakl Josip, frajt., m.; Stramec Ivan I, inf., m.; Stromberger Jakob, inf.; Stropnik Martin, nad. rez., m.; Štrukelj Josip, nad. rez.; Strugar Mirko, inf., m.; Štrukelj Jos., nad. rez. v. j.; Stružnik Ignac, nad. rez., m.; Summer Franc, nad. rez.; Surca Ivan, nad. rez., m.; Tajnik Ivan, četov., m.; Taurer Anton, nad. rez., m.; Tavčar Franc, inf., m.; Tergl Tomaž, nad. rez.; Travizan Andrej, četov., m.; Treffner Jakob, nad. rez.; Trinkaus Josip, inf., m.; Trnovec Josip, inf., m.; Trobec Ant., vod. tov. živine, m.; Tronegger Oton, nad. rez., m.; Černe Ivan, inf., m.; Uanschau Anton, nad. rez., m.; Unterassinger Franc, inf., m.; Unterhohenwarter Gašper, nad. rez., m.; Unterlaß Tomaž, nad. rez., m.; Vojak Ivan, inf., m.; Völker Karel, nad. rez., m.; Wagner Franc, inf., m.; Wagner Franc, inf., m.; Waigand Gregor, nad. rez., m.; Wedenig recte Wadoni Franc, nad. rez., v. j.; Weichselbraun Franc, frajt., m.; Weißnar Lovrenc, nad. rez., m.; Weßer Franc, inf., m.; Widner Josip, nad. rez.; Wieser Matija, inf., m.; Witschka Franc, inf., m.; Wurzingner Anton, inf., m.; Zajc Franc, nad. rez., m.; Zalaznik Anton, nad. rez.; Zechner Peter, korp.; Zevnik Franc, nad. rez., m.; Zorman Matej, nad. rez., m.; Zvonar Rok, inf., m.; Reitbauer Franc, frajt., m.; Resnik Martin, inf., m.

Velika vsota denarja

se zamore naključiti vsakomur, ki postane naš naročnik. Brezplačna pojasnila pošilja:

Srečkovno zastopstvo 17, Ljubljana.

! 500 kron !

Vam plačam, če moj uničevalec korenin

„Ria-Balsam“

Cena lončku z jamčujočim pismom 1 K, 3 lončki K 2.50 Kermény, Kaschau (Kassa), I., poštni predal 128. Ogrsko.

ne odstrani brez bolečin Vaših kurjih oči, bradavic, trde kože v treh dneh.

Kupajte pri tvrdkah, ki inserirajo v „Miru“!

Vabilo

na

redni občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Tinjah (Slov. Šmihel)

ki se bo vršil

na velikonočni pondeljek dne 5. aprila 1915 ob 3. uri popoldne v posojilnični pisarni (Slov. Šmihel).

Dnevni red:

1. Čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo o delovanju posojilnice leta 1914.
3. Odobrenje letnega računa.
4. Sklep o čistem dobičku.
5. Volitev načelstva.
6. Slučajnosti.

Opomba. Ako bi ta občni zbor ob določeni uri ne bil sklepčen, vrši se na istem prostoru in z istim dnevnim redom čez eno uro drug občni zbor, ki sklepa brezpogojno.

Načelstvo.

Za obolele živce se kot domače zdravilo z uspehom rabi **Ganglional-čaj.**

Ta čaj miri živce, odpravlja bolečine, pospešuje telesno moč in poživlja ter pospešuje prebavo. Edino in le pristen se dobiva ta čaj pri c. in kr. dvornem in nadvojv. komornarju dobavitelju

Julij Bittner, lekarnarju v Reichenau, Nižje Avstrijsko.

Ta čaj „Ganglional“ se po vpslatvi 3 kron pošlje franco na vse kraje; po povzetju se zviša cena za 35 vin.

V najem se da Kramarjeva gostilna in trgovina z mešanim blagom z zemljiščem vred od 1. majnika naprej.

V najem se da tudi Koklnovo posestvo v Logivasi z zemljiščem od 10 oralov naprej, kolikor si ga kdo želi.

V najem se da ali proda Priklarjevo posestvo z žago in mlinom vred v Gorjah, obč. Vrba.

Več pove Jožef Schaller, Trebinje, p. Vrba ob jezeru.

Paramenti!

Mašna oblačila v preprosti in opremi, dobro blago in poceni.

Plašči za cerkvenika in ministrante, ovrtni plaščki in stole zelo ceno.

Šmizete v različnih oblikah od 1 K naprej. — Komplet z ovrtnim trakom od K 2.— do K 2.80, kakršen je izdelek.

Bireti v vsakršni obsežnosti po K 3.80, K 4.—, K 4.80.

Rožaste svetilke za večno luč za patentovani stenj.

Prosimo, da poizkusite, in prepričani smo, da bode te stalen odjemalec

oddelka za paramente, knjigarne in trgovine Jožefovega društva v Celovcu.

Slovenski moliveniki, cerkvena muzikala, tudi Hladnikov.

Hranilno in posojilno društvo v Celovcu

uraduje vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, od 10. do 12. ure dopoldne.

Varno naložen denar; najugodnejši kredit za posestnike.